

בכמה חודשים המזמנים

לפונדק אחד חגים ומועדים

ובתוכם גם "יום הבהיר"

הקשור לרבי – רואים בבירור

כיצד דווקא התאריך הקשור

ברבי מותח קו-תחתי וחושף

את מלוא משמעותו של

החודש, את תוכנו הפנימי

ונקודת התמצית שלו

בחודש השלישי

היי בחצי כדור התחתון" – ואותו להפוך למקום ש"ממנו יוצאת אורה".

בתוך האוירה האמריקאית המתירנית, שדגלה בחופש ובחירות ללא גבולות, ודומה היה כי לא תצלח לשום ייעוד רוחני – צומחת חממה של תורה וחסידות, המוכיחה את ההיפך הגמור. ולא בצורה ה"מכופפת" את הרגלי המקום, אלא אדרבה, חושפת בהם ובתוכם את עיקר העיקרים "בה" מבטחנו!" (נראה כי אפילו מדפיסי הדולר נדהמו לראות כיתוב זה, שמעולם לא ייחסו לו כל חשיבות כמו שהרבי ייחס לו בהזדמנויות רבות מלספור; עד כי עכשיו אפשר להתפלל להיפך: כיצד דף תפילה זה משמש גם ככסף עובר לסוחר...).

• • •

ואת כל הדברים הנפלאים הללו בכלל לא היינו יודעים, אלמלא כמה "משוגעים לדבר" החליטו שצריך לעשות מעשה, להעמיד בקבוק משקה על השולחן, ולהתחיל להתוועד. בלי "הוראה מלמעלה", בלי לחכות לפקודות, אלא פשוט באופן של "שלהבת עולה מאליה", מתוך התקשרות פנימית ועמוקה לנשיא, שהרי לא שייך אחרת מאשר לחגוג יום נעלה שכזה וחודש נעלה שכזה.

ומשראה הרבי כי ראויים החסידים ש"יעמיסו" עליהם עוד יום-טוב – העמיס והעמיס עליהם "מלוא עומסו" (כביטוי הידוע). וממשא זה יצא אף "קונטרס בית רבינו שבבבל", שמיסודותיו העיקריים שיחתו של הרבי בכ"ח סיון תנש"א. [וכמה חבל שבמקום שקונטרס זה יעצים לאין שיעור את התוועדות השמחה, יש כאלו שפשוט לא יכולים לישון מרוב דאגה וכסיסת צפורניים "מה יאמרו" ואיך יגיבו וכו' וכו'].

בסיון נגאלו, ובסיון עתידין להגאל!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

עומדים אנו בחודש הגאולה של כ"ק אדמו"ר מה"מ, החודש בו ניצל מעמק הבכא האירופאי והגיע "איש וביתו" צלחה לחצי כדור התחתון.

במשך עשרות בשנים היה התאריך המדויק מכוסה בכיסוי אחר כיסוי. "סיון תשי"א" צויין כזמן בו הגיע הרבי לאמריקה; התוועדות לא נערכו, חגיגות לא נחגגו, אם היו רמזים כלשהם בשיחות-הקודש – לא היה מי שידע לתת עליהם את הדעת.

עד שהתגלה התאריך המדויק באיגרות-קדשו של הרבי הריי"צ – והחסידיים הם שקיבלו עליהם ועל זרעם להיות עושים את יום כ"ח סיון בכל שנה ושנה. ומשקיבלו עליהם החסידיים – סבר וקיבל אף הנשיא. רק אז, לאחר שהדבר החל ביוזמה עצמית של החסידיים, חילק הרבי לכל חסיד וחסיד מידו הקדושה קונטרס המכיל את פרשת דברי הימים ההם, ומעשה תקפו וגבורתו של הנס.

בכמה חודשים המזמנים לפונדק אחד חגים ומועדים ובתוכם גם "יום הבהיר" הקשור לרבי – רואים בבירור כיצד דווקא התאריך הקשור ברבי מותח קו-תחתי וחושף את מלוא משמעותו של החודש, את תוכנו הפנימי ונקודת התמצית שלו. [לדוגמא: חודש ניסן בו חג הפסח זכר ליציאת מצרים, המתוארת בנביא כלידת עם ישראל – והדבר בא לידי ביטוי מיוחד ומודגש בהולדת נשיא ישראל וגואלו ב"א לחודש זה].

וכך גם בחודש סיון, בו חוגגים את חג מתן תורתנו, שעניינו חיבור עליונים ותחתונים – הרי הדבר בא לשלימותו ותכלית גילוי ב"כח" לחודש הזה, המבטא את מלוא הכח והעוצמה של חיבור עליונים ותחתונים (כמבואר בשיחות קדשו של הרבי). הגעתו של משיח ה' למקום שסימל יותר מכל את הפתגם ש"מתן-תורה לא